

KPI PROJECT BASE LEARNING

วิถีผู้นำ...ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

... สถาบันพระปักเกล้าฯ ยุ่งพัฒนาผู้นำ
ให้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
เราจึงพยายามดึงศักยภาพของผู้เรียนในทุกด้าน^{...}
เพื่อส่งต่อสู่สังคมประชาธิปไตยที่มีคุณภาพ...

BCG แก้วน

กรณีศึกษาชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

กลุ่มบ้านราชดำเนิน
หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 25
(ปป.25)

01

BCG แก้จน:

กรณีศึกษาชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

นักศึกษากลุ่มที่ 5 บ้านราชดำเนิน
 หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย
 สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 25 (ป.ร.25)
 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า
 อาจารย์ที่ปรึกษากลุ่ม: ศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโนย และ ดร.กานวติ บุรีกุล

ที่มาของโครงการกลุ่มเชิงปฏิบัติ

โครงการกลุ่มเชิงปฏิบัติเรื่อง BCG แก้จน: กรณีศึกษาชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี เกิดขึ้นจากการที่กลุ่มนักศึกษาเห็นว่า ในปัจจุบันชุมชนท้องถิ่น เป็นจานวนมากของประเทศไทยมีปัญหาความเหลื่อมล้ำและ ความยากจน ทั้งที่ในหลายชุมชนมีทุนทางสังคมและ ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งสามารถนำมาส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ ทางเศรษฐกิจให้เกิดความเข้มแข็งได้ โดยกลุ่มนักศึกษาได้ ลงพื้นที่สำรวจชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ทำให้พบว่าเป็นอีกหนึ่ง ชุมชนซึ่งประสบปัญหาดังกล่าว กล่าวคือ จากการสำรวจ 306 ครัวเรือนในชุมชนนั้น มี 9 ครัวเรือนที่มีฐานะดี, มี 205 ครัวเรือนที่มีฐานะปานกลาง และมี 92 ครัวเรือนที่มี ฐานะยากจน ทั้งนี้ มี 265 ครัวเรือนที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของ ตนเอง นอกจากนั้น ในหลายครัวเรือนมีแนวโน้มที่จะมีหนี้สิน เพิ่มขึ้น ขณะที่สภาพแวดล้อมในชุมชนก็เสื่อมโทรม จนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์อะไรต่อได้โดยเฉพาะปัญหา

ดินเค็มจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวและมีการใช้สารเคมี ในการกำจัดศัตรูพืช สิ่งเหล่านี้ ค่อย ๆ ส่งผลให้คุณภาพชีวิต ของผู้คนในชุมชนย่ำแย่ลง และนำมาสู่ความอ่อนแอของชุมชน ในที่สุด

กลุ่มนักศึกษาได้เลือกพื้นที่ชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี ในการศึกษาและ วิเคราะห์สถานการณ์และสภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำและ ความยากจน ตลอดจนนำต้นทุนทางสังคมและทรัพยากรของ ชุมชนมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทาง เศรษฐกิจตามหลักการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่แบบ BCG MODEL ซึ่งก็คือการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนโดยการดำเนินธุรกิจ ประสิทธิภาพของผลผลิตและความสมดุลของสิ่งแวดล้อม โดยภายหลังจากการจัดทำโครงการ กลุ่มนักศึกษาจะได้จัดทำ เป็นข้อเสนอเพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ชุมชนอื่น ๆ ของประเทศไทย นำไปปรับใช้ต่อไป

📍 ข้อค้นพบจากการทำโครงการกลุ่มเชิงปฏิบัติ

กลุ่มนักศึกษาได้เลือกพื้นที่ชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้าต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี เป็นพื้นที่กรณีศึกษา เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพปัจุบัน ความเหลื่อมล้ำและความยากจน ตลอดจนทุนทางสังคมและทรัพยากรของชุมชน และจากการศึกษาสภาพสังคมของชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า พบว่า เป็นชุมชนที่มีสำนึกรักในท้องถิ่นและมีความสามัคคีต่อกันซึ่งถือเป็นทุนทางสังคมที่มีประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นประการหนึ่งก็คือ มีการรวมตัวกันบริหารชุมชนอย่างเป็นระบบผ่านโครงสร้างการบริหารที่คล้ายกับรัฐบาลของประเทศ กล่าวคือ มีผู้ใหญ่บ้านเป็นนายกรัฐมนตรี และยังมีรัฐมนตรีให้ด้านต่าง ๆ คล้ายกระทรวงได้แก่ รัฐมนตรีด้านอำนวยการและแผน รัฐมนตรีด้านการปกครอง รัฐมนตรีด้านความสงบ รัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ

รัฐมนตรีด้านสาธารณสุข รัฐมนตรีด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ มีการประชาชุมและแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งในชุมชนและเครือข่ายนอกชุมชน ตลอดจนการวางแผนและประเมินแผนยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากทุนทางสังคมแล้ว ในชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า ยังมีทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างที่มีประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของชุมชน เช่น กันน้ำ คือ ทรัพยากรน้ำซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์และมีคลองชลประทาน อันเป็นประโยชน์ต่อการทำเกษตร จากความพร้อมในทางสังคม และทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า กลุ่มนักศึกษาจึงได้นำต้นทุนเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริม พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทาง BCG MODEL และสามารถกำหนดได้เป็น 3 ระยะ ได้แก่

(1) ระยะสั้น

ระยะนี้เกิดขึ้นจากการที่กลุ่มนักศึกษา พบว่าในชุมชนมีการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้ให้ชุมชนอยู่ก่อนแล้ว อันได้แก่ น้ำอ้อยและกล้วยซาบดังนั้น จึงสามารถนำผลิตภัณฑ์เหล่านี้ มาปรับปรุงพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการตลาด โดยเฉพาะเรื่องการปรับปรุงด้านสุขอนามัยในการผลิต เรื่องการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและดึงดูดผู้บริโภค และเรื่องการขับเคลื่อน OTOP ซึ่งกลุ่มนักศึกษาได้ประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาดำเนินการ

(2) ระยะกลาง

ระยะนี้เกิดขึ้นจากการที่กลุ่มนักศึกษา ตระหนักถึงภัยปัญญาของชุมชนในเรื่อง การเกษตรและทรัพยากรน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้น จึงสามารถต่อยอดโครงการเกษตรฯ ซึ่งเป็นโครงการปลูกพืชผักแบบปลอดสารเคมีหรือแบบอินทรีย์เพื่อจำหน่าย ทั้งยังมีการปลูกป่าโดยรักษาความสมดุลระหว่างต้นไม้เชิงพาณิชย์และต้นไม้เพื่อการอนุรักษ์ด้วย โครงการเกษตรฯ นี้ มีการทดลองนำเกษตรกรบางครัวเรือนที่มีฐานะค่อนข้างยากจนมาเข้าร่วมโครงการ และปรากฏว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีเงินออมจากการทำโครงการนี้เพิ่มขึ้นเป็น 1-2 เท่าตัว ทั้งนี้ จะมีการขยายผลโครงการต่อไปในอนาคต

(3) ระยะยาว

ระยะนี้เกิดขึ้นจากการที่กลุ่มนักศึกษา เล็งเห็นถึงการที่ชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่สามารถติดต่อสื่อสารกับพื้นที่ภายนอกได้สะดวก ดังนั้น จึงสามารถต่อยอดโครงการตลาดแบบ Market Place ของชุมชนซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าขนาดใหญ่ที่ผลิตและจำหน่ายโดยชุมชน ทั้งยังสามารถเข้าถึงตลาดภายนอกได้โดยยังอยู่ในขั้นตอนการออกแบบ

โครงการกลุ่มเชิงปฏิบัติกับข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำ

กลุ่มนักศึกษามีข้อเสนอเชิงนโยบายให้มีการนำโครงการของชุมชนดังกล่าวไปเป็นต้นแบบให้แก่ชุมชนท้องถิ่นอื่น ๆ ของประเทศไทย กล่าวคือ รัฐและชุมชนต้องเริ่มจากการค้นหาจุดแข็งของชุมชนซึ่งสามารถใช้เป็นต้นทุนในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจได้ นอกจากนี้ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการสร้างความมั่นคงความเข้าใจแก่ชุมชน และควรเข้ามาช่วยประเมินและขยายผลโครงการอย่างต่อเนื่องด้วย

นอกจากนี้ เพื่อให้กรณีศึกษาที่ศึกษาเป็นต้นแบบที่ใช้ได้จริง กลุ่มนักศึกษาได้เสนอ “**คู่มือ BCG แก้ไข
ข้อเสนอภาคเจ้า**” ไว้ด้วย โดยกลุ่มนักศึกษาได้เสนอหลักการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทาง

BCG MODEL อันเป็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจแบบใหม่ที่ยั่งยืนโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของผลผลิตและความสมดุลของสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน **ด้านที่หนึ่ง** คือ ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ซึ่งก็คือการเสนอให้มีการปลูกพืชผักแบบปลอดสารเคมีหรือแบบอินทรีย์ **ด้านที่สอง** คือ ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งก็คือการเสนอให้มีการใช้มูลสัตว์และการวัตถุดิบจากธรรมชาติที่เหลือใช้จากการผลิตสินค้าอย่างหนึ่ง มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเป็นปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร หรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน เช่น น้ำมัก และ **ด้านที่สาม** คือ ด้านเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งก็คือการปลูกป่าโดยให้มีต้นไม้เชิงพาณิชย์หรือใช้ประโยชน์ และต้นไม้เพื่อการอนุรักษ์ในสัดส่วนที่เหมาะสมกัน

จากโมเดล BCG แก้ไขสู่การขยายผลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน

ภายหลังการจัดทำโครงการกลุ่มเชิงปฏิบัติ มีหน่วยงานราชการเข้ามาช่วยพัฒนาต่อยอดโครงการเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนบ้านดอนศาลาเจ้า โดยมีการพัฒนาเป็นมาตรฐานระดับโลกที่กลุ่มนักศึกษาได้เสนอไว้โดย**ระยะแรก** คือ การพัฒนาในระยะสั้น ซึ่งมีการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ของชุมชนอย่างน้ำอ้อยและกล้วยนำไปให้เป็นสินค้า OTOP และวางแผนจ้างหน่วยทั้งในออนไลน์และในตลาดนอกจานนี้ ยังมีการออกหนังสือรับรองผลิตภัณฑ์อาหารสะอาดจากสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติของตำบลบ่อสุพรรณ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในการซื้อไปรับประทาน **ระยะที่สอง** คือ การพัฒนาในระยะกลาง ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการในโครงการเกษตรพัฒนาชุมชนที่ส่งผลให้ชาวบ้านที่เข้าร่วมโครงการ มีเงินออมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงมีการขยายผลประชาสัมพันธ์ และมีการหารือเช่าที่ดินเพื่อลดอุปสรรคของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำการตลาดของชุมชนที่กลุ่มนักศึกษาออกแบบไว้ซึ่งยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาต่อไป

